

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2013. Цей переклад було замовлено за підтримки Цільового фонду «Права людини» Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Він не є зобов'язальним для Суду. Для отримання додаткової інформації див. повне посилання на авторське право в кінці цього документу.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2013. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2013. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Інформаційний бюлетень з практики Суду № 150

Березень 2012 року

Gagliano Giorgi проти Італії - 23563/07

Рішення від 6.3.2012 року [Секція II]

Стаття 35

Підпункт «b» пункту 3 статті 35

Відсутність суттєвої шкоди

Скорочення строку позбавлення волі у справі за скаргою на тривалість провадження у кримінальній справі: *скарга неприйнятна*

Факти – У 1988 році проти заявника було порушено кримінальну справу. Провадження у справі тривало до 1999 року. Суд визнав заявника винним у підробці документів і засудив його до одного року позбавлення волі з відстрочкою виконання вироку. Його також було позбавлено права обіймати посади в органах державної влади протягом одного року. Він обвинувачувався й у хабарництві, але від покарання за цей злочин його звільнили у зв'язку із закінченням строку давності. Провадження у справі, порушеній за скаргою заявника, поданою ним у 2001 році на підставі «закону Пінто» стосовно тривалості провадження у зазначеній кримінальній справі, завершилося у 2006 році. Суд не присудив заявникові будь-якого відшкодування.

Право – Підпункт «b» пункту 3 статті 35: Тривале провадження у кримінальній справі призвело до того, що в 1998 році апеляційний суд визнав, що строк давності притягнення до кримінальної відповідальності за хабарництво закінчився. Призначений заявникові строк покарання, відповідно, скоротили, оскільки, зокрема, з двох злочинів, в яких він обвинувачувався, хабарництво каралося суворіше; але в наявних у Суду матеріалах не зазначалося, наскільки саме було скорочено цей строк, і не уточнювалося, чи існував, зрештою, будь-який зв'язок між скороченням строку покарання та порушенням вимоги «розумного строку». Заявник вирішив не відмовлятися від права скористатися закінченням строку позовної давності, тимчасом як можливість такої відмови була передбачена італійським законодавством. За таких обставин скорочення призначеного строку покарання, принаймні, компенсувало або суттєво зменшило шкоду, яку, за звичай, спричиняє надмірна тривалість провадження у кримінальній справі. Отже, на думку Суду, заявник не зазнав «суттєвої шкоди» стосовно свого права на розгляд справи упродовж розумного строку. Ця скарга порушила питання про право на судовий розгляд кримінальної справи упродовж «розумного строку», а з цієї теми вже існує великий масив прецедентної практики Суду. Тому необхідність подальшого розгляду скарги не обумовлювалася будь-якими вимогами європейського публічного порядку, частиною якого є Конвенція та протоколи до неї. Питання щодо тривалості провадження у кримінальній справі розглядалося компетентними судами двічі (апеляційним судом і касаційним судом) у контексті

застосування «закону Пінто», адже рішення апеляційного суду про відмову присудити заявникові відшкодування заявник оскаржив до касаційного суду, подавши відповідні доводи. Ці обставини свідчили про те, що справа була належним чином розглянута національним судом і що жодних важливих питань стосовно застосування або тлумачення Конвенції та стосовно національного права не було залишено без відповіді. Отже, з огляду на те, що ця скарга не відповідала критерію прийнятності, Суд оголосив її непринятною.

Висновок: Скарга неприйнятна (відсутність суттєвої шкоди).

Суд також одноголосно констатував порушення пункту 1 статті 6 у зв'язку з надмірною тривалістю розгляду справи за процедурою, запровадженою «законом Пінто».

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини
Цей стислий виклад, підготовлений канцелярією Суду, не є зобов'язальним для Суду.

Щоб перейти до інформаційних бюлетенів з практики Суду, натисніть [тут](#)

© Рада Європи/Європейський суд з прав людини, 2013.

Офіційними мовами Європейського суду з прав людини є англійська та французька мови. Цей переклад було замовлено за підтримки Цільового фонду «Права людини» Ради Європи (www.coe.int/humanrightstrustfund). Він не є зобов'язальним для Суду; також Суд не несе жодної відповідальності за його якість. Його можна завантажити з бази рішень Європейського суду з прав людини HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) або з будь-яких інших баз даних, в яких Суд його також розмістив. Його можна відтворювати в некомерційних цілях за умови, що будуть зазначені повна назва справи та посилання на авторське право і Цільовий фонд «Права людини». Для використання будь-якої частини цього перекладу в комерційних цілях слід звертатися за наступною адресою: publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2013.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2013.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.